

Dezinvoltură finală

Adina Speranta

Mi-e dezinvoltă pana, acum, când e târziu,
s-a stins în mine focul, și totuși, prea devreme
am pus hotar tăcerea fiorului ce viu
stârnea sufletul rece cu zborul din poeme.

Prin vasta depărtare se rătăceau iluzii
sporind în frunza moale nervura unui vers,
am spulberat în treacăt, poetica-n confuzii
și am clădit o lume din ce-a rămas neșters.

Cu îndoieli alături am conceput profan
când pe întinsul verde plantam câte o strofă
ce clocotea a sevă la fel ca un vulcan,
dar se stingea în șoapte eruperea ei lentă.

Din cărți de altădată mă dojeneau poeții,
le întinam lucrarea menită să străbată
spre ceasul cel din urmă tic-tac-urile vieții
făcând dintr-o clipită o veșnicie-ntreagă.

E dezinvoltă pana, dar iată, ce târziu
din miezul poeziei se-nalță o săgeată.
Opiacee vrajă, abia acuma știu,
Lumina nu se scrie cu pana niciodată!

adina v.
18.09.2019